Y36PJC Programování v jazyce C/C++

Datové typy, deklarace,

operátory a výrazy.

Ladislav Vagner

Dnešní přednáška

- Datové typy v C a C++.
- Zápis konstant.
- Deklarace proměnných.
- Operátory v C a C++.
- Vyhodnocení výrazů v C a C++.
- Obvyklé chyby.

Minulá přednáška

- Organizace Y36PJC:
 - http://service.felk.cvut.cz/courses/Y36PJC
- Historie C a C++.
- Jednoduché ukázkové programy:
 - standardní vstup a výstup,
 - výrazy,
 - cykly,
 - jednoduché funkce, rekurze.

Datové typy obecně

Určují:

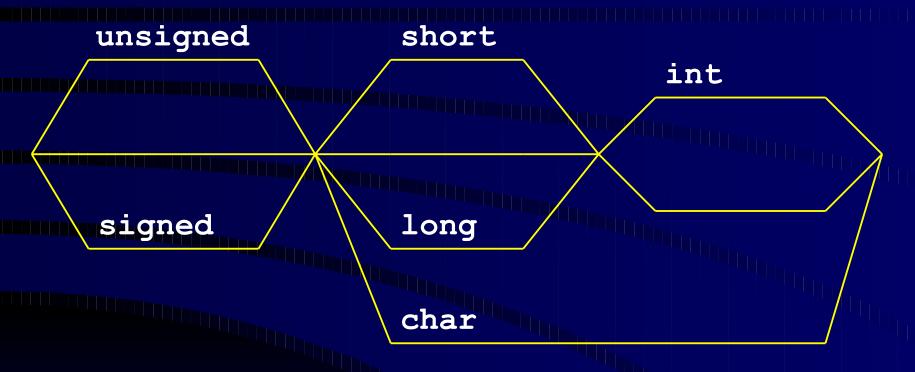
- operace, které s prom. daného typu lze provádět,
- rozsah hodnot, které do něj lze uložit.

Původ:

- dané specifikací jazyka (built-in),
- uživatelem definované.

Datové typy C/C++

- Jednoduché (skalární, primitivní):
 - celočíselné,
 - desetinné,
 - znakové a (řetězcové),
 - ukazatele,
 - výčty (enum)
- Strukturované:
 - struktury (struct),
 - třídy (class, struct),
 - unie (union),
- Datový typ void.

- Celkem 20 celočíselných datových typů (8 různých).
- Nepřenositelné datové typy:

```
long long int - gcc,
int64 - MSVC
```

Mnoho typů je ekvivalentních:

```
short int = short = signed short =
long int = long = signed long = signed long int
int = signed int
unsigned = unsigned int
unsigned short = unsigned short int
unsigned long = unsigned long int
```

Bud':

char = signed char

nebo:

char = unsigned char (méně obvyklé)

Proč existuje takové množství typů?

- C/C++ norma neurčuje rozsah datových typů
- Garantuje pouze:

```
short int <= int <= long int
unsigned short <= unsigned int <= unsigned long</pre>
```

- Vnitřní reprezentace většinou doplňkový kód.
- Rozsahy dané implementací, většinou:

	char	short	int	long
16b	1 B	2B	2B	4B
32b	1B	2B	4B	4B
64b	1B	2B	4B	8B

Zápis celočíselných konstant:

• desítkově: 123, 56789

šestnáctkově: 0x12, 0x5E

osmičkově: 012, 0377

S udáním typu:

• long: 5671

unsigned: 890u

long long: 999LL

__int64: 987i64

Kombinace: 0123u, 0x5671u

Desetinné typy

- Pouze 3 typy:
 - float
 - double
 - long double
- Rozsah implementačně závislý. Platí:
 float <= double <= long double
- Vnitřní reprezentace většinou dle IEEE 754:

	vel	rozsah	cifer
float	4B	~3.4E38	7-8
double	8B	~1.8E308	15-16
long double	10B	~3.4E4932	19-20

Desetinné typy

Zápis desetinných konstant:

desítkově: 1.23, 567.89

s exponentem: 1e15, 2.36e-9

S udáním typu:

float:

long double:

567.31f

890.251

Znaky

Datový typ

- char pro ASCII znaky:
 - velikost většinou 8-bit,
 - v aktuální kódové stránce.
- wchar_t pro UNICODE znaky:
 - Windows: vel 16-bit, kódování UTF-16 (~UCS-2),
 - Linux: vel 32-bit, kódování UTF-32 (~UCS-4).

Znaky

```
Znakové konstanty:
Escape-sekvence:
     1/11, 1/11, 1//
    '\n', '\t', '\r',
  Zápis pomocí ASCII hodnoty:
     '\012', '\x61'
  UNICODE znaky:
    L'a', L'\\', L'\n'
```

Řetězce

Neexistuje vlastní vestavěný datový typ:

- ukazatel na první znak
- knihovní třída string

- (C, C++), (C++).

Řetězcové konstanty – ASCIIZ konvence:

- znaky uložené v paměti za sebou,
- ukončené znakem s hodnotou bin. 0,
- znak '0' není ukončující (bin. 0x30).

Řetězce

Řetězcové konstanty:

- přímý zápis v uvozovkách:
- escape sekvence:
- zápis ASCII hodnotou:
- UNICODE řetězce:

```
"abc"
\",\\,\n,\r,\t
\012, \x41
L"text"
```

```
"I said \"Hello\""
"\"\x47\111\x20\x21\42"
"\\\"\\"\\"
"\\""\\"
"L"This is \"UNICODE\42 string"
"C:\autoexec.bat"
```

Výčtový typ

- Symbolické pojmenování možných hodnot:
 - reprezentován datovým typem int,
 - deklarace klíčové slovo enum.

```
enum EDays { SUNDAY, MONDAY, TUESDAY,
    WEDNESDAY, THURSDAY, FRIDAY, SATURDAY };

EDays a;

a = MONDAY;
cout << a << endl; // zobrazi 1
cout << (a + 1) << endl; // zobrazi 2</pre>
```

Obecný tvar deklarace:

```
<pam. třída> <kvalifikátor> <dat. typ> <deklarátor>
```

Paměťová třída:

auto alokovat lokálně na zásobníku,

implicitní pro proměnné,

register umístit do registru CPU (doporučení),

static statické přidělení (dat. segment),

extern nealokovat paměť, pouze deklarace,

implicitní pro funkce.

```
int
                      // globalni (staticky alok.)
           a;
                      // globalni, není videt 'ven'
static int b;
extern int c;
                      // globalni, 'odjinud'
                   // funkce, je videt 'ven'
void foo ( void )
   int
                     // lokalni = auto int d;
              d;
   static int e = 5; // staticky alokovana
   register int f;
static void bar ( void ) // funkce, neni videt 'ven'
   static int e = 10; // ok, nekoliduje s e ve foo
```

```
Kvalifikátor (nepovinný):
           konstanta (nelze měnit),
              neoptimalizovzat přístupy k proměnné,
  volatile
              (např. pro paměťově mapované I/O).
Příklad:
int
                             a;
register int
                               = 10;
const int
extern const double
                             pi;
volatile int
                             timerPtr;
```

Deklarátor:

```
<identifikátor>
                                       reference
  '&' <identifikátor>
                                       ukazatel
      [ 'const' ] <deklarátor>
  <deklarátor> '[' <konst. výraz> ']' DO e
  <deklarátor> '(' <seznam param.> ')'funkce
  '(' <deklarátor> ')'
Příklad:
int
           a;
        * b;
int
                  void );
int
           pole
                [30];
int
```

Složitější deklarace

```
Příklady:
int * a;
                       // ukazatel na int
const int * b;
                       // ukazatel na konstantu
int * const c;
                       // konstantní ukazatel
const int * const d;
                      // konstantní + na konstantu
int * e (void);
                       // fce vrací ukazatel na int
int (*f)(void);
                       // ukazatel na funkci
int * g [20];
                       // pole 20 ukazatelů na int
                       // ukazatel na pole 40 int
int (*h)[40];
int (*(i(void)))(int) // fce vraci ukazatel na fci
                      // pole 30 ukazatelu na fci
int (*j[30])(int)
int (*(*k)[50])(int) // ukazatel na 50 prvkove
                       // pole ukazatelu na fci
                       // reference na int
int & 1 = *a;
int * &m = a;
                      // reference na ukazatel
int \& *n = a;
                       // !!! nelze uk na referenci
```

Inicializace

Staticky alokované proměnné:

- vyplněné hodnotou 0,
- inicializované na počátku programu.

Lokální proměnné:

- jednoduché dat. typy nejsou inicializované,
- objektové dat. typy konstruktor volán na počátku bloku (funkce).

Explicitní inicializace – může být součástí deklarace:

- lokální proměnné libovolný výraz,
- staticky alokované konstantní výraz.

Inicializace

```
int a = 10; // globalni prom inic. na 10
              // globalni prom inic. na 0
int b;
int main (int argc, char * argv [] )
   int c; // lok prom, není inic.
   static int d; // staticky alokovana, inic. na 0
   for (int i = 0; i < 10; i ++)
     int e = 20;// lok. prom s inicializaci
     d = d + e;
     b ++; e++;
  cout << d << " " << c << " " << b << endl;
   return ( 0 );
```

C/C++ operátory:

- Aritmetické: unární -, +, -, *, /, % (modulo),
- Bitové: ~, &, |, ^, <<, >>,
- Logické: !, &&, | |,
- Relační: <, <=, >, >=, ==, !=,
- Přiřazovací: +=, -=, %=, >>=, &=, ...,
- Ternární: ? :
- Inkrement/dekrement: ++, --
- Volání funkce, indexace: (), []
- Přístup ke složkám struktury: ., ->
- Reference a dereference: &, *

Aritmetické operátory:

- zápis podobný jako v jiných pgm. jazycích,
- zbytek po dělení %,
- typ výsledku je určen typem operandů,
- automatické konverze datových typů před provedením operace.

```
Příklad:
```

```
double x;

x = 2 / 4; // x = 0.0, proc?

x = 2.0 / 4; // x = 0.5

x = 2 / 4.0f; // x = 0.5
```

Bitové operátory:

```
& and,
xor,
bitová negace,
>>, <</li>
aritmetický posuv vpravo / vlevo.
```

Jak zařídit bitový posuv (Java operátory <<< a >>>)?
 Unsigned operandem.

```
Příklad:

int x;

// 37 = 0010 0101

x = 37 | 94; // 94 = 0101 1110

// x = 0111 1111 => 127
```

Příklady použití bitových operátorů:

Vytvoření masky, kde je nastaven pouze i-tý bit:

$$mask = 1 \ll i$$

Vytvoření masky, kde je nulován pouze i-tý bit:

$$mask = \sim (1 << i)$$

Nastavení i-tého bitu na 1:

Nastavení i-tého bitu na 0:

$$val = val & ~(1 << i)$$

Překlopení i-tého bitu:

Test, zda je i-tý bit nastaven:

```
(val & ( 1 << i )) != 0
```

Logické operátory:

```
or,
```

- && and,
- ! logická negace,
- výsledkem je hodnota 0 (false) nebo 1 (true),
- zkrácené vyhodnocení (ukončí se v okamžiku, kdy je jasný výsledek).

Relační operátory:

- < , < = , ..., ..., ...</p>
- výsledkem je hodnota 0 (false) nebo 1 (true),
- pozor na asociativitu.

```
Příklad:
```

```
x = 5;
if ( 10 < x < 30 ) doJob (); // does
// ( ( 10 < x ) < 30 )

if ( a == b == c == d ) ...
// ((( a == b ) == c ) == d )</pre>
```

Přiřazovací operátory:

- pravě asociativní, lze seskupovat,
- vedlejší efekt (zápis do paměti) není serializovaný.

```
x = y = z = 0; // x = ( y = ( z = 0 )));
x += 10;
x -= 20 + 30; // x = x - ( 20 + 30 );
x *= x *= 20; // nedefinovano
```

Ternární operátor:

- podmínka ? hod pravda : hod nepravda
- vyhodnotí právě jeden z výrazů pravda / nepravda,
- výrazy větví pravda a nepravda musejí mít stejný (konvertovatelný) typ.

```
max2 = ( x > y ) ? x : y;
absx = x >= 0 ? x : -x;
cout << "X je " << (X > 0 ? "kladne" :
    "nekladne") << endl;
cout << "X je " << (X > 0 ? "kladne" :
    X ) << endl;</pre>
```

Další operátory:

```
++, -- pre/post inkrement/dekrement,
, operátor "zapomenutí",
*, & (jako unární) dereference / reference,
přístup k složkám třídy / struktury
(), [] (jako postfixové) volání funkce, indexace.
```

Pr.	Operátory	Asociativita
1	() [] -> .	zleva doprava
2	! ~ ++ + - (typ) * & sizeof	zprava doleva
3	* / %	zleva doprava
4	+ -	zleva doprava
5	<< >>	zleva doprava
6	< > >= <=	zleva doprava
7	== !=	zleva doprava
8	&c	zleva doprava
9	^	zleva doprava
10		zleva doprava
11	&&	zleva doprava
12		zleva doprava
13	?:	zleva doprava
14	= += -= *= /= %= >>= <<= &= = ^=	zprava doleva
15	,	zleva doprava

- Výraz je vyhodnocován podle priorit operátorů a jejich asociativity.
- Změna priority či asociativity pomocí závorek.
- Pořadí vyhodnocení není garantováno, k dispozici pro optimalizaci.
- Pořadí je definované pro ternární operátor a čárku.
- Zkrácené vyhodnocení logických operátorů.
- Pořadí vyhodnocení může být důležité, pokud má podvýraz vedlejší efekt (volání funkce, přiřazení, ++,...).
- V C/C++ lze zapsat nedefinované výrazy.

- I-value:
 - výraz, který může stát na levé straně operátoru =,
 - má paměťovou reprezentaci (je kam uložit výsledek),
 - Ize na něj vytvořit ukazatel či referenci.
- r-value:
 - výraz, který může stát na pravé straně operátoru =,
 - má hodnotu, ale nemá paměťovou reprezentaci,
 - např. může existovat pouze v registru CPU během výpočtu, pak je zapomenut.

Příklady I-value a r-value:

```
int a, *b = &a, *c[5], & d = a;
```

```
l-value
b
c[3]
d
*b
*c
*(&a)
*(b+1)
```

r-value

a + 5 2 * a &a

&b

C

&c[3]

a ++

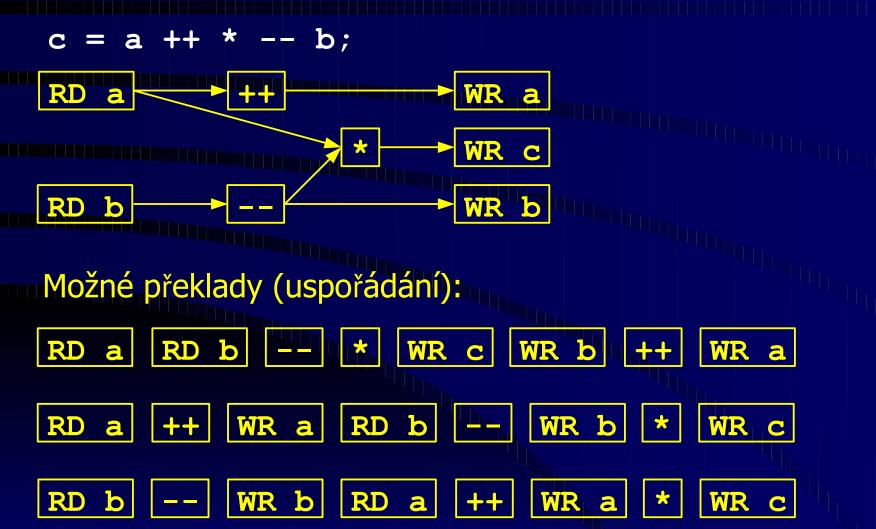
a > 0 ? *b : 0

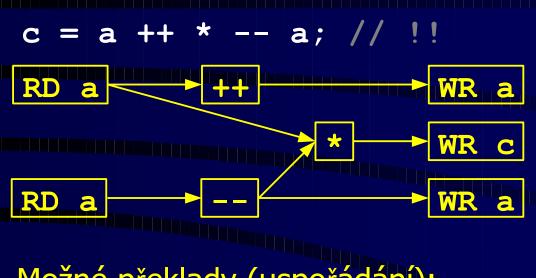
Pozor na prioritu a asociativitu:

```
int a, b, c, *d = &a;
c = a + b >> 1;  // c = (a + b) >> 1
c = a & 2 == 2;  // c = a & (2 == 2)
c = 3 * a / 4 * b; // c = (3 * a / 4) * b
c = *d ++;  // c = *(d ++)
```

Nedefinované výrazy:

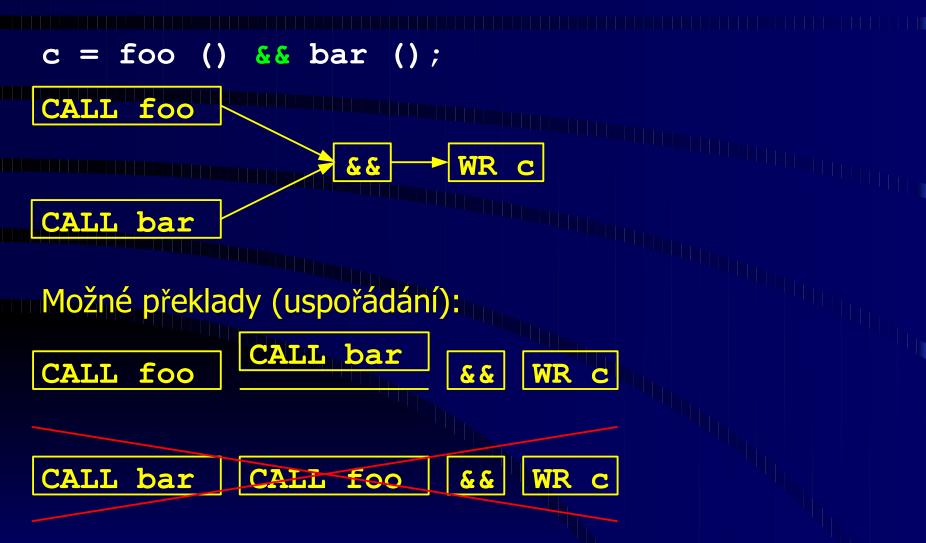
- Není definováno v jakém pořadí jsou vyhodnoceny podvýrazy.
- Není definováno, kdy se do paměti zapíše výsledek, pokud má operátor vedlejší efekt (++, =, +=, ...).
- Všechny vedlejší efekty se uplatní nejpozději po skončení příkazu, operátorech | | , && , ?: a ,.

Možné překlady (uspořádání):

Dotazy ...

Děkuji za pozornost.